

Martinus

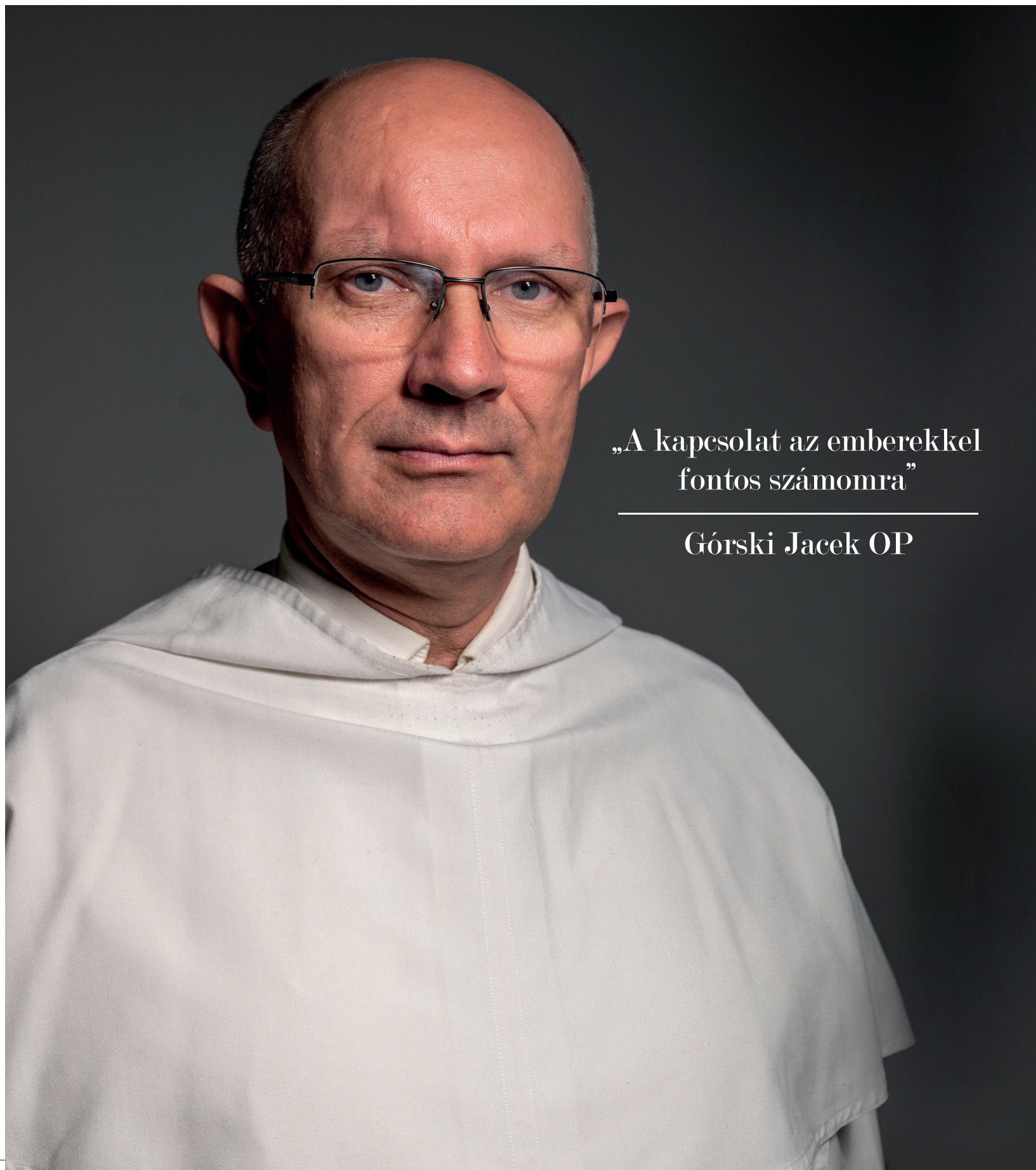
A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XV. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

2022. NOVEMBER

ÁRA: 250 Ft

www.martinus.hu

„A kapcsolat az emberekkel
fontos számomra”

Górski Jacek OP

Az Isten csendjéből jött ember

Novemberben Szent Mártont ünnepli Egyházunk és egyházmegyénk. Szombathely híres szülöttéről, egyházmegyénk védőszentjéről Horváth József pápai prelátus gondolatait osztjuk meg olvasóinkkal, mely 2020. november 14-én hangzott el a Székesegyházban.

Főtisztelendő Püspök Atya!
Kedves Atyák!
Kedves Krisztushívő Keresztények!

Szent Mártonról három írásmű maradt fenn az utókor számára. Szerzője mind a háromnak ugyanaz, Sulpicius Severus.

Az egyik a Vita Martini, magyarul: Márton élete. Aztán az a 3 levél, amely az életrajz folytatásának tekinthető: levél Eusebius papnak, Aurelius diakónusnak és Bassulának, Sulpicius Severus anyósának. Valamint a Gallus, avagy Dialógusok Szent Márton csodáiról című mű.

Ezek alapján próbál az utókor képet alkotni a szent püspökről.

Szent Márton...

Ki is vagy te tulajdonképpen? Mivel érdemelted ki, hogy több mint 10 ezer templomot építsenek a tiszteletedre? Vajon lenne annyi követőd napjainkban, mint amikor ennek a sok ezer templomnak lettél a patrónusa? Ki vagy te tulajdonképpen? De főképpen ki vagy nekem, a szombathelyi egyházmegye papjának?

Ilyesféle kérdéseken tűnődöm már évek óta. Talán 2016 óta, amikor a szent születésének 1700. évfordulóját ünnepeltük. Ebben az évben több mint 200 programot hirdettek meg Szombathelyen, amelyek mind a Szent Márton nevet viselték. Szent Márton birkózóverseny... Szent Márton léghajóverseny... Szent Márton sárkányhajó verseny... és még számos olyan program, amelyhez Mártonnak az égvilágon semmi köze nem volt.

Ebben az évben számos zarándok érkezett Szombathelyre, akik a „szentet” keresték és imádkozva borultak le azon a helyen, ahol a hagyomány szerint Márton szülőházát sejtették.

Egy szép november eleji napon egy idős francia házaspár kopogtatott be a Martineumba. Szállást kerestek. Szent Márton útján járó zarándokok voltak. Több mint 2000 km-t tettek meg gyalog Tours-tól Szombathelyig, két hónap alatt. Megkérdeztem tőlük, miért vállalkoztak erre a hosszú útra, Szent Márton püspökségének városától születésének városáig. A válasz

meglepett. A francia katolikus egyházért, de különösen a francia papokért imádkoztak az úton és adták oda az Úrnak áldozatul minden fáradságukat. Ők valóban zarándokok voltak. Felsőhajtottam. Vajon vannak-e a magyar katolikus egyházban ilyen áldozatos keresztények, akik képesek imádkozni és áldozatot vállalni a papjaikért? A választ nem tudom, de remélem, hogy vannak. Talán nem is kevesen.

Ki ez a Márton? Utazási iroda cégére idegenforgalmat fellendítendő? Az a dolga, hogy embereket csalogasson Szombathelyre? Vagy ő a „Ki tud többet Mártonról?” versenyek alánya?

Vagy egy szent, akinek személye átragyogja az évszázadokat és imádkozni, Istenben élni tanít? Egyáltalán, ki a vevő manapság az ilyesmire? Ki akar úgy imádkozni, mint Márton? Órákon át, szinte belesüppedve az örökkévalóságba, akinek megszűnik a tér-idő világa?

Szent Márton...

Már 10 éves korában egy keresztény közösséghez menekült, mert vélhetően elüldözték hazulról, mivel apja, a tribúnus, mindenáron katonát akart faragni a fiából. 12 éves korában az Isten szolgálatára adta magát. 15 éves korában megkötözték és a katonai eskü letételére kényszerítették. 16-17 éves korában megfelezte köpönyegét a koldussal. 18 éves korában megkeresztelkedett és 20 éves korában, többé nem akarva a császár katonája lenni, Krisztus szolgálatába szegődött véglegesen. Márton ezek után tanítómestert keresett magának és talált Szent Hiláriusz személyében, mert benne látta a hiteles tanítót, a Krisztus Istenségét valló főpásztort, az ariánus tengerben.

Szent Márton...

Akit már gyerekkorában elragadott a Lélek, hogy az élet sűrűjébe vigye, oda, ahol száműzetés, üldöztetés, szent magány... és a püspöki szolgálat várt rá.

Ő volt az első keresztény püspök, akit nem azért tiszteltek szentként, mert meghalt Krisztusért, hanem mert Krisztus

másaként élt.

Ő volt az első szerzetesi közösség megalapítója Nyugaton.

Ő volt az első, aki nem régi helyi család sarjaként, hanem idegenből jött torzónborz szerzetesként nyerte el a püspökséget.

Ő volt az első, aki püspökként is szerzetesi életet élt és pogányok és a vidék megtérítésével foglalkozott. Írta róla a Szent Márton kutató egyetemi tanár, Saághy Marianne a Szent Márton Krisztus katonája című könyvében.

Amikor tisztelője és tanítványa, a gazdag, befutott ügyvéd, Sulpicius Severus megírta az életét, a Vita Martini-t, könyve bestseller lett. A másolóműhelyek ontották a Márton életét, mert az olvasók Márton személyében Krisztusra találtak rá.

A csend embere volt, aki röviddel püspökké választása után „ugyanaz maradt, aki volt, szívében alázatos, ruhája szegényes. Úgy töltötte be nagy tekintéllyel és kegyelemben a püspöki méltóságot, hogy nem adta fel a szerzetesi életeszmenyt és eredményeket.”

A nyüzsgés nem az ő világa volt.

„Egy ideig a temploma melletti kis cellájában lakott, majd amikor már nem tudta elviselni a látogatók zavaró sokaságát, a városon kívül, körülbelül két mérföldnyire, remeteséget épített magának.” Írta róla Sulpicius Severus.

Egy ember a 4. századból, akinek otthona volt a csend. Az Isten csendje.

Márton nem az eszével, de a szívével tudta, hogy „Isten a csendben, és nem a zűrzavarban lép be életünk legmélyebb mélységeibe”.

De azt is tudta, hogy „Isten, léte kezdetétől abszolút csendben van jelen bennünk. És az ő saját csendje teszi lehetővé az embernek, hogy kapcsolatba lépjen a szíve mélyén lévő Igével. A pusztaságban nem beszélünk, csendben hallgatunk, az ember belép a csendbe, amely az Isten”.

Márton újra és újra belépett a csendbe, amely az Isten. Ettől lett gazdag és eredményes a lelkipásztori munkája.

Papi közösségben, talán tizenöten lehet-

”

Csak az Isten csendjében élő ember előtt bontakozik ki igazán az Isten terve.

tünk együtt az ország különböző szegleteiből Budapesten és beszélgettünk Szent Mártonról, mivel hogy éppen november volt. A kérdés az volt, hordoz-e üzenetet Szent Márton személye a 21. század embere számára? Ki-kí elmondta, amit Mártonról gondolt. Már nem tudom, ki mit mondott, csak Bíró László tábori püspök szavai maradtak meg bennem, aki azt mondta, „Márton a csendből jött ember.” Sem azelőtt, sem azóta nem hallottam Mártonról ilyen frappáns meghatározást.

Igen, ő a csendből jött ember, de nem akármilyen csendből. Az a csend, amiből ő jött, nem a magány csendje, nem a mindenféle földi zajnak az elhallgatása. Márton csendje az Isten csendje volt.

Ebből a csendből hozta:

a gyógyító erőt;
a halottat is feltámasztó erőt;
a bátorságot és kiállást Isten dolgaiban;
a tisztán látást korának szellemi zűrzavarában;
a lelki erőt, hogy minden rendű és rangú fórum előtt, a gall paraszttól egészen a császárig hitelesen képviselje Isten ügyét a világban;
erőt a megaláztatások, a fáradságok elviseléséhez;
Isten ügyének hiteles képviseléséhez.

Aki az Isten csendjében él, az élesen látja a mindig az álca mögé bújó sátánt. Íme, erről egy a történetek közül, amelyek Márton és a sátán találkozásáról szólnak, és amit maga Márton mondott el Sulpicius Severusnak.

„Márton az ördögöt olyan élesen látta a szemével, hogy akár saját természetében, akár a gonoszság különféle álarcait felöltve, bármilyen alakban felismerte.”

Egyszer, amikor Márton a cellájában imádkozott, az ördög szétáradó fényben jelent meg előtte és körülötte, és hogy a magára vett fény ragyogásával könnyebben becsaphassa, királyi ruhába öltözött, drágakövekkel és arannyal ékesített diadémmal övezte magát, aranycsipkés cipőkben, nyájas beszéddel és derűs tekintettel jelent meg, hogy a legkevésbé se lássék sátánnak.

Mikor az első pillanatban Márton meglepődött, mindketten hosszú, mély csendbe merültek.

Aztán a sátán szólalt meg először: „Ismerd el, Márton, Krisztust látod magad előtt.” Mikor erre Márton csak hallgatott, és semmit sem válaszolt, a sátán merészen megismételte az arcátlan vallomását: „Márton, miért kételkedel? Higgy, mivel látsz! Én vagyok Krisztus, először neked akartam megjelenni a földre lejöve.” De a Lélek felfedte neki, és megértette vele, hogy ez a sátán, és nem az Úr, ezért így szólt: „Jézus Urunk nem mondta, hogy majd bíborba öltözve fog eljönni, se ragyogó diadémmal. Én nem hiszem, hogy Krisztus jött el, hacsak abban az alakban nem jön, amelyben szenvedett, és ha a keresztre feszítés nyomait viseli magán.” E szavakra az rögtön úgy eltűnt, mint a füst. A kis cellát pedig bűz árasztotta el, kétségtelen jeleként annak, hogy a sátán járt ott. Nehogy valaki kitalált mesének gondolja, hogy ez így történt, ahogy most elmondtam, mert magának Mártonnak a szájából hallottam. Fejezte be a történetet Severus.

Csak az Isten csendjében élő tudja megkülönböztetni a jót a rossztól, a hamisságot az igaztól, az álságos szót az igaz beszéd-től.

Csak az Isten csendjében élő ember előtt bontakozik ki igazán az Isten terve. Mit akar az Isten itt és most, az emberi történelemnek jelen szakaszában éppen úgy, mint a saját kis emberi életemben?

Csak az Isten csendjében élő látja világosan az utat, amerre neki mennie kell. Az utat, amely a tér-idő földi világából az idő és tér nélküli országba vezet.

Márton bárkinek lehet lelki útítarsa. Csak éppen engedni kell, hogy vezessen.

A záró gondolatokat Saághy Marianne Szent Márton Krisztus katonája c. műből idézem.

„Márton a világról lemondó, mégis a világban tevékenykedő közösségi ember, aki képes egységet teremteni az emberek között. Ez az egység Márton életének vezérmotívuma. Márton különböző formákban mindig a sátán, a bűn, a széthúzás, a hitetlenség, a gőg, a halál ellen veszi fel a harcot, sikeresen helyreállítva a remtelak, a háztartás, a város és az egyház egységét. Közvetít Isten és ember között, kijelöli az üdvösségre vezető ösvényt, ingyenes orvos és hatékony bíró.”

Az Isten csendjéből jött ember ilyen, és nem is tudna más lenni.

Szent Márton ünnepe Szombathelyen

Program:

2022. november 11. 17.00

Vesperás a Székesegyházban, majd
lampionos felvonulás

Koszorúzás a Szent Márton-szobornál

2022. november 12. 10.00

Püspöki szentmise a Székesegyházban
Szentbeszédet mond: Halkó József
pozsonyi segédpüspök

„Állok Istenért, Egyházért, Hazáért.” Átadták a Mindszentyneumot Zalaegerszegen

Szentmisével egybekötött ünnepélyes keretek között, október 23-án adták át Mindszenty József egykori zalaegerszegi plébános életének, valamint a kommunista diktatúra egyházüldözésének emléket állító Mindszentyneumot. Az egykori esztergomi érsek huszonöt évén át tevékenykedett Zalaegerszeg apátplébánosaként. A Mária Magdolna-templomban bemutatott ünnepi szentmisén dr. Székely János megyéspüspök mondott szentbeszédet, melyet változtatás nélkül közlünk. Az intézmény vezetőjével decemberi lapszámunkban közlünk interjút.

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm itt, Zalaegerszegen, Mindszenty József bíboros városában miniszterelnök urat, érsek atyát, püspök urat, miniszter urakat, miniszterhelyettes asszonyt, államtitkár urakat, főispán asszonyt, polgármester urat, nagykövet urat, országgyűlési képviselő urakat. Szeretettel köszöntöm a paptestvéreket, szerzeteseket és szerzetesnőket, minden kedves vendégünket.

Amikor 17 évesen életemben először Nyugat-Európába utazhattam, és a beszélgetések során megtudták, hogy magyar vagyok, két nevet idéztek fel azonnal, két név jutott az emberek eszébe a magyarokról: Puskás Ferenc, az Aranycsapat kapitánya és Mindszenty, a vértanú sorsú bíboros. Mindszenty József atya, Pehm apát úr itt, Zalaegerszegen volt először 2 évig hitoktató, majd 25 éven át plébános. Ebben a templomban misézett, prédikált és gyóntatott. Szent II. János Pál pápa ezt mondta róla 1991-ben Esztergomban a sírjánál állva: „Az egyház iránti hűség és a hazaszeretet ragyogóan fénylő tanúságát hagyta ránk. Szeretete és emlékezete örökre áldott marad.” Hálát adunk az ő életéért, imádkozunk azért, hogy az a hit és hazaszeretet, amely az egész életét vezérelte, amelyért annyi szenvedést vállalt, ma is töltse be minél több magyar szívét. Kedves testvérek!

A mai napra kijelölt Szentleckeiben Pál apostol szavait hallottuk: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Készen vár rám az igazság győzelmi koszorúja.” Ezek a szavak Mindszenty bíboros életében is valósággá váltak. Óriási az az életmű, amit létrehozott. Itt, Zala megyében 19 templom és 9 iskolakápolna építése, egy időszakon, 8 egyházi iskola és 3 kollégium alapítása fűződik a nevéhez. Minden évben 35 szegény diák taníttatását ő fizette. Minden szerdán a szegényeket fogadta, feljegyezte a nehézségeiket, majd a házapostolokon keresztül élelmet, ruhát, tűzifát juttatott el a rászorulóknak. Megvédte a cigány gyereket, akit gúnyoltak az iskolában, vasárnap délutánonként gyakran a rabbi-val sétált a főtéren. Szót emelt a Dunántúl hadszíntérré változtatása ellen és követelte a zsidóüldözés megállítását. A kommunista diktatúra kiépítésének éveiben a végsőkig igyekezett megvédeni az egyházi iskolákat és az egyház szabadságát.

1948. november 18-i pásztorlevelében ezt írta: „Állok Istenért, Egyházért, Hazáért, mert ezt a kötelességet rója rám a nagyvilágon legárvább népem történelmi szolgálata. Nemzetem szenvedése mellett a magam sorsa nem fontos. Imádkozom

az Igazság és Szeretet világaért... Nem vádolom vádlóimat, szívből megbocsátok nekik”.

A sorsa megaláztatás, kínzás és börtön lett. Ezt írta az emlékirataiban: „Én láttam a mennyezetig vérrel befecskelt pincéket, a vízvezeték csöveire akasztottakat, hallottam a teherautók motorjainak berregését a halálpincék előtt, hogy a megkínzottak segélykérését ne hallják künn... A vörös börtön kapuja a vörös pokolnak...” A kirakatper előtti hetekben az ételbe idegrendszert károsító mérgeket kevertek, éjszakánként órákon át verték, megalázták, nem engedték egy percre sem aludni.

„Állok Istenért, Egyházért, Hazáért.” Olyan éveket élünk, amikor mintha megingott volna az eddig szilárdnak tűnő talaj a lábunk alatt. A világjárvány okozta szenvedések, a természetpusztítás óriási mértéke, az egyre kegyetlenebbé váló háború nem messze a határainktól, az otthonukból elmenekülő milliók, a világ gazdaságának döbbenetes igazságtalansága, amikor a Föld leggazdagabb 8 emberének annyi vagyona van, mint a Föld lakossága szegényebbik felének összesen, az égbe szökő energiaárak, a nyugati világ elfordulása az emberi élet legalapvetőbb értékeitől, a család és a hit értékétől. Mintha inogna a talaj az emberiség lába alatt.

Ha ebben a történelmi viharban meg akarunk állni, meg akarunk maradni, akkor számunkra egyetlen út lehetséges, az az út, amelyet Mindszenty bíboros is járt, amelyért küzdött és szenvedett, és amelyet így foglalt össze: „Állok Istenért, Egyházért, Hazáért.” Ha meg akarunk állni a lábaink alatt ingó talajon is, akkor ezt a hármat – Istent, a kereszténységet és a hazánkat csakis együtt tudjuk megővni. Ez Mindszenty bíboros üzenete itt és most a mi számunkra.

C. S. Lewis, a híres anglikán gondolkodó írta a 20. század közepén, hogy az emberiség az ember elpusztításába kezdett az utóbbi évtizedekben. A gyermekeket és a fiatalokat arra tanítják az iskolákban és az egyetemeken, hogy objektív igazság nem létezik, csak szubjektív vélemények. Erkölcsi jó nincs, mindenki a maga által kitűzött élettervet kövesse, mindenki alkossa meg a maga identitását.

Ahogy Lewis fogalmazza: képzik a gyermekek és fiatalok agyát, fejlesztik az ösztönvilágukat, de ami a kettő között van, a mellkas, a szív hiányzik. Pedig pontosan ez teszi az embert emberré. Az

teszi emberré az embert, hogy hallja a jó parancsát, hogy képes az értékekért lelkesedni, hogy tud szeretni és adni, alkotni és hinni.

A haza csak Istennel és a kereszténységünkkel együtt megőrizhető. Martin Buber, a híres filozófus mondta, hogy egy kultúra addig él, amíg kapcsolatban marad azzal az éltető Titokkal, amely valaha létrehozta. Az európai kultúrát a kereszténység, a Biblia, az ebből fakadó életszemlélet hozta létre, termékenyítette meg. Európának addig van jövője, amíg ezzel az éltető Titokkal kapcsolatban marad.

Egy legenda szerint egyszer egy vándor közeledett egy városhoz. Hatalmas kőfejtőn keresztül vitt az útja, ahol sokan dolgoztak izzadtan, kőporos arccal, küszködve. A vándor odament az egyik munkáshoz és megkérdezte: „Mit csinálsz?” Az mérgesen felelt: „Nem látod, követ török.” Azután a vándor odament egy másikhoz és őt is kérdezte: „Mit csinálsz?” Az is ingerülten felelt: „Pénzt keresek, hogy eltarthassam a családomat.” Végül a vándor meglátott egy embert, aki szemmel láthatóan lelkesen, nagy örömmel dolgozott. Megkérdezte őt is: „Mit csinálsz?” Mire az felegyenesedett, és ragyogó arccal, csillogó szemekkel így felelt: „Katedrális építék.” Mindannyian ugyanazt tették: követ törtek és pénzt is kerestek, de mégis egy kicsit másként. Mindannyian ugyanazt az életet éljük, megszületünk, növekszünk, tanulunk, dolgozunk, megöregszünk, meghalunk. De vannak, akik ezt az utat másképpen járók végig, csillogó szemekkel. Akik nem csak követ törnek és nem csak pénzt keresnek. Akik tudják, hogy az életük egy hatalmas katedrális építésének a része; akik tudják, hogy ez a világ szeretetből lett, és mi, emberek arra születünk, hogy megtanuljunk szeretni, és majd az örök szeretetben beteljesedjen az életünk.

„Állok Istenért, Egyházért, Hazáért.” Mindszenty bíboros üzenete ez ma a számunkra. Ez a három csakis együtt megvédhető. A viharban csak úgy tudunk megállni, ha mindháromhoz ragaszkodunk. Akkor lesznek csillogó szemű, lelkesedni tudó fiataljaink, ha ezekkel az értékekkel találkoznak családjaikban és az iskolában. Mindszenty bíboros atya városa, Zalaegerszeg jól tudja ezt; ennek az üzenetnek lesz mementója és hirdetője a mai napon átadásra kerülő Mindszentyneum. „Állok Istenért, Egyházért, Hazáért!” Kíváncsi vagyok, hogy minden ide, a Mindszentyneumba látogató megsejtsen valamit ennek az életprogramnak a hitelességéből és megtartó erejéből. Ámen

”

Ha meg akarunk állni a lábaink alatt
ingó talajon is, akkor ezt a hármat –
Istent, a kereszténységet és a hazánkat
– csakis együtt tudjuk megóvni.

Közösségi házat avattak

2022. október 9-én birtokba vehették új közösségi házukat a zalaegerszegi Kertvárosi Plébánia hívei.

Dr. Székely János megyéspüspök atya mutatta be az ünnepi szentmisét, amelyen nagy számban vettek részt a plébánia hívei és szomszédos egyházközösségek tagjai is, akik együtt ünnepeltek a társadalmi élet vezetőivel.

Szentbeszédében megyéspüspök atya a Közösségi Ház küldetéséről beszélt, hogy milyen értéke, értelme van annak, hogy közösségben gondolkodunk, hogy közösségben képzeljük el keresztény hitünk megélését.

A szentmisét követően - a templom és a Szent József Közösségi Ház közötti téren - a Lélektől Lélekig kiskórus énekelt, majd Balaicz Zoltán polgármester és Vigh László országgyűlési képviselő mondott köszöntőt. Ezután Stanka László, az Evo-Komplex vezetője készre jelentette az épületet és átadta a kulcsokat Németh Lajos egyházközösségi elnöknek, valamint püspök atyának. Nagy Bálint államtitkár ünnepi beszéde után püspök atya megáldotta a közösségi házat.

Ezt követően megtekinthették a jelenlévők az épületet.

Az új, kétszintes épület földszintjén nagytermet, az emeleten pedig további szobákat, helyiségeket alakítottak ki, a karitásznak pedig raktárt. A közösségi házból átjárón is eljuthatunk a templomba, amely egyben közösségi térként, szabadterei rendezvényhelyszínként is funkcionál majd. Az altemplom bővítésével 120 sírhelyet és több mint 100 urnás temetkezési helyet alakítottak ki.

Fotó: Seres Péter

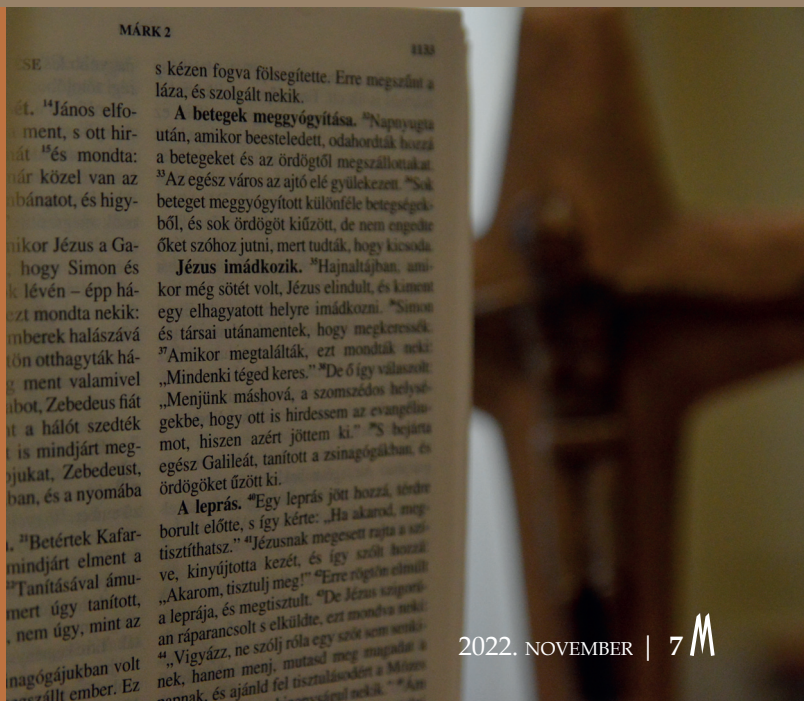
Olvassuk együtt a Bibliát!

A Szent Jeromos Bibliatársulat szeretettel hívja és várja mindazokat, akik nem csak egyedül, hanem közösségben is szeretnék olvasni a Bibliát.

A szeminárium során a résztvevők megismerkedhetnek a közösségi bibliaolvasás új lehetőségeivel, és elsajátíthatnak a világ számos országában kikísérletezett és bevált módszerekből, melyek jól alkalmazhatók a hitoktatásban, valamint a családi és közösségi bibliaolvasásban. A szeminárium 2022. november 19-én és 20-án délelőtt lesz. Az érdeklődőknek részletes tájékoztatást küldünk.

Jelentkezni lehet:
editnemeth2@gmail.com
tel: 06302056092

Jelentkezési határidő: 2022. november 13.

Vasárnapi gondolatok

2022.11.06. – ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP

2TESSZ 2,16-3,5.

Testvéreim!

Isten, aki szeretett minket, s kegyelmével állandó vigasztalást és jó reménységet ajándékozott nekünk, vigasztalja meg szíveteiket, és szilárdítson meg benneteket minden jó tettben és szóban.

Végül, imádkozzatok értünk, testvérek, hogy az Úr szava terjedjen és dicsőségre jusson, mint nálatok is, és hogy megszabaduljunk az ártó és gonosz emberektől. A hit ugyanis nem mindenkié.

Az Úr azonban hűséges, megerősít benneteket, és megoltalmaz a gonosztól. Bízunk az Úrban, hogy megtartjátok, amit meghagytunk nektek, és a jövőben is meg fogjátok tartani. Az Úr vezérelje szíveteiket Isten szeretetére és krisztusi türelemre!

KRISZTUSTÓL TANULNI

Pál apostol arra biztatja övéit, hogy legyenek szilárdak a jó tettben és a jó szóban; és hogy viseltessenek mások felé krisztusi türelemmel.

A jót nem elég alkalmyszerűen tenni, csak akkor, ha kedvem van hozzá, vagy ha a

körülmények kedvezőek. A jót rendszeresen, mindig meg kell látni és meg kell tenni. A keresztény ember meg van hívva az állandó éberségre és virrasztásra. Pál apostol szól az ártó és nehéz emberekről is. Velük szemben kell krisztusi türelemmel és szeretettel lenni. Jézus tanítványa onnan ismerhető fel, hogy a számára terhes, ellenszenves emberekkel sem durva és szeretetlen. Pont ellenkezőleg, a rosszat jóval akarja legyőzni. Mit tanultunk Krisztustól? Jóságot és türelmet. Feladatunk, hogy ezt a tananyagot nap mint nap életre váltsuk!

2022.11.13. – ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP

MAL 3,19-20A.

Íme, elérkezik az a nap, s izzó lesz, mint a kemence. Minden kevély és minden gonosztevő olyan lesz, mint a szalma: az a nap, amely elérkezik, lángra lobbantja őket – mondja a Seregek Ura –, úgy hogy sem gyökér, sem lombozat nem marad belőlük. Nektek pedig, akik féltetek a nevemet, felragyog az igazság napja, és sugarai üdvösséget árasztanak.

KÉSZEN A SZÁMADÁSRA

Malakiás próféta az utolsó ítéletről ír.

El fog jönni mindnyájunk számára a pillanat, amikor számot kell adnunk az életünkről Istennek.

Akik csupán erre a földi életre rendezkedtek be, életük csak maguk körül forgott és mindenféle csalárd dolgot műveltek, azok – ahogy a próféta kimondja –, lángra lobbannak, könnyűnek találtnak, az örök halál lesz osztályrészük.

Akik viszont már itt a földön másokért éltek, és tudatában voltak annak, hogy itt csak zarándokok és egy ideig vannak, azoknak része lesz Isten örök dicsőségében.

Már itt a földön folyamatosan döntünk arról, hogy lesz-e jövőnk Istennel. Minden döntésünk vagy gyarapítja, vagy pedig csökkenti Isten életét bennünk.

2022.11.20. – ÉVKÖZI 34. VASÁRNAP

KRISZTUS A MINDENSÉG KIRÁLYA

LK 23,35-43.

Abban az időben mikor Jézust keresztre feszítették, a nép bámult, a főtanács tagjai pedig gúnyolódtak: „Másokat megszabadított – mondták –, most szabadítsa meg önmagát, ha ő a Messiás, az Isten választotta.”

Gúnyt űztek belőle a katonák is, odamentek és ecettel kínálták: „Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magadat!” – mondták.

Felirat is volt a feje fölött: Ez a zsidók királya.

Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: „Nem te vagy a Messiás? Szabadítsd meg hát magadat és minket is.” A másik rászólt: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi legalább tetteink méltó büntetését kapjuk. De ez semmi rosszat sem tett.”

Aztán hozzá fordult: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor országodba érkezel.”

Ő ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.”

NEM MINDENNAPI KIRÁLY

A keresztre feszített Jézusban nem egy szokványos királyt látunk, aki kényelemben, szolgálai kedvességétől körülvéve, biztonságban jelenik meg. Egy olyan királyt látunk benne, aki lemeztelenedik, aki mindenét odaadja értünk, bűnös emberekért.

Az ő hatalma nem a parancsolgatásban van, hanem abban, hogy ő adja oda az életét és ő szolgál másokat!

A kereszten szenvedve örök életet ajándékozik a megtérő gonosztevőnek. Jézus hatalma ebben áll, hogy örök életet tud adni, és ezt csak egyedül ő tudja adni. A mai ünnepen nem kell mást tennünk, mint tanulnunk Jézustól: mindig készen állni a szeretetre és befogadni azt az életet, amelyet ő ad nekünk.

2022.11.27. – ADVENT 1. VASÁRNAPJA Iz 2,1-5.

Izajásnak, Ámosz fiának látomása Dudáról és Jeruzsálemről: Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd a hegyek tetején és magasabb lesz a halmoknál. Odaözlönnének mind a nemzetek, felé tart számos nép, és így szól:

„Rajta, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson meg útjaira, és így ösvényein járassunk. Mert Sionról jön a törvény és Jeruzsálemből az Úr tanítása.”

Ő tart majd ítéletet a nemzetek között, és igazságot szolgáltat számtalan népnek. Ők meg beolvasztják ekevasnak kardjukat és sarlóknak lándzsáikat. Nemzet nem emel kardot nemzet ellen, és nem tanul többé hadviselést.

Jákob háza, gyertek, járjunk az Úr világosságában!

ADVENTI LENDÜLET

Advent idő arra, hogy keressük a békét és az Úr világosságában járjunk.

Izajás jóvendülésében a kardokból ekevas lesz, a lándzsákból pedig sarló. A népek nem hadakoznak már egymással, hanem békében élnek. Az advent idő arra, hogy kibéküljek az Istennel és békét kösssek a testvéreimmel. Adjam oda az Úrnak gyengeségeimet; engedjem el a neheztelést, az előítéleteket másokkal kapcsolatban és őrizzem szívem békéjét.

Továbbá advent idő arra, hogy jobban beengedve az életembe az Úr világosságát, meglássam a buktatókat, az akadályokat, azt, amin változtatni kell. Akinek a szeme már megszokta a sötétséget, annak a világosság először fáj és nehéz, de utána hozzászokik és boldogan tud benne járni, és a célt megtalálni.

Óra Krisztián atya

Mindig, mindenkor töltekezzünk Krisztussal – Átadták a Caritas Hungarica díjakat Budapesten

Október 15-én, szombaton délelőtt koncelebrált ünnepi szentmisét mutatott be az újbudai Magyar Szentek Templomában Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök. A szertartást követően került sor az idei Caritas Hungarica díjak átadására. A díjra évente egyházmegyénként legfeljebb három személyt javasolhat a helyi karitászigazgató. Az elismerést azok a plébániai önkéntes karitászosok kapják, akik a legtöbbet teszik a rászorulóért. Spányi Antal püspök, a Katolikus Karitásznak elnöke; Écsy Gábor országos igazgató; valamint az egyházmegyei igazgatók átadták a Caritas Hungarica díjakat.

A Szombathelyi Egyházmegyéből idén Horváth Gáborné, Horváth Józsefné, Seper Péterné vehette át az elismerést.

„Megszólíthatók, elérhetőek vagyunk!”

Interjú Górski Jacek atyával, akivel 72 év után újra domonkos szerzetes él Szombathelyen

Szeptemberben költözött Szombathelyre Górski Jacek domonkos szerzetes. Vele az 1950-es szétszórátást követően újra élnek férfi domonkosok az egyházmegyében. Megszólíthatók, elérhetőek, nem csak a templomokban, hanem akár az utcán is, vallja a vele készült interjúban. Miért választja egy lengyel fiatal a domonkos rendi életet, amikor ferencesek között nő fel? Mit jelent az igehirdetés a 21. században? Milyen lehetőséget teremt az evangélizációra egy lakótelep? Többek között erről is beszélgettünk Jacek atyával.

Amikor Lengyelországról esik szó, akkor II. János Pál pápa és a Katolikus Egyház szinte biztosan előkerül. Erős katolikus egyház, biztos támogatottság, termékeny hivatások. Így azt gondolhatjuk, hogy Önöknél talán még mindig kevésbé furcsa, ha valaki papságra adja a fejét, mint Magyarországon. Pláne ha még szerzetes is. Az Ön döntését mennyire fogadta könnyen a családja, környezete?

Szent II. János Pál pápa nagy hatással volt a fiatalokra Lengyelországban. Emiatt sokkal természetesebb volt, hogy valaki a papi vagy szerzetesi hivatást választotta, mert annyira vonzó volt a pápa személye. Pl. 1983-ban részt vettem a poznańi pápai szentmisén. Láttam, ahogy a misére bevonultak a ministránsok, akolitusok, papok és persze a pápa. Ez nagyon vonzott engem. Azt éreztem: én is közéjük akarok tartozni. Az egész ifjúságom, hivatásom Szent II. János Pál pápa szolgálati éve alatt telt és az ő személyisége, tanítása, bátorítása meghatározó volt számomra, formált engem. Napjainkban megváltozott a helyzet. A szekularizáció Lengyelországban is megjelent. Sajnos egyre kevesebb a hivatás, de még mindig erősek a katolikus hagyományok

házánkban. Pl. vízkeresztkor a házszentelés, amikor az atyák találkoznak a családokkal, nagyon eleven és fontos esemény. Mi egyébként öten vagyunk testvérek, én vagyok a legidősebb. Fivéreim közül ketten is egyházmegyes papként szolgálnak. Több papi hivatás is született a plébánián, ahol laktunk. Így a szüleimnek sem volt idegen ez a választás.

Miért pont a domonkos rend?

A plébániánkon kezdetben ferences atyák szolgáltak, majd átadták a vezetést az egyházmegyes papoknak. 18 éves voltam, amikor egy domonkos rendi atya jött a plébániára, aki hivatásgondozással foglalkozott. És ahogy elkezdett beszélni a rendről, éreztem, hogy ez az életforma nekem való. Azért is, mert a lengyel tartomány alapítója Szent Jacek (Jácint) az én védőszentem. A közösségi élet, a lelkipásztorkodás, küldetés az emberekhez, a domonkos liturgia, fehér habitus, ez mind-mind vonzó volt számomra. Az alapító, Szent Domonkos karizmája, nyitottsága az emberek felé a mai napig működésünk alapja és ez nekem is fontos. 1985-ben csatlakoztam a rendhez. Azt gondolom, hogy könnyen tudok kapcsolatba lépni az emberekkel, és igyekszem megragadni minden olyan eszközt, amellyel közösséget építhetek. Legyen pl. az éneklés vagy a gitározás. Fontosnak éreztem a hivatásom alakulásakor, hogy Lengyelországon kívül, idegen ajkú emberek között szolgáljak. Ez is egyfajta nyitottság az emberek felé.

Mit jelent a mai világban az, hogy egy rend prédikátor? És ez az Ön életében hogyan mutatkozik meg?

Klasszikus formában a prédikálás az ambonról történik. De azon kívül is számtalan formája van az igehirdetésnek. Lehet ez akár egy interjú pl. tv-ben, akár egy jelenlét a médiában, de akár az énekléssel, művészetekkel is lehet üzenni, vagy maga a liturgia bemutatása is lehet prédikálás, ahogy az lehet egy személyes beszélgetés, lelkivezetés is. Ahogy említettem, számomra nem okoz nehézséget kapcsolatba lépni az emberekkel. Így a szentmisék mellett pl. a személyes találkozók alkalomával van lehetőségem rendünk karizmáját megélni.

A világ számos országában szolgálhatna, hiszen a rendnek sokfelé vannak kolostorai, és kihívás is akad bőven mindenhol. Ön mégis Magyarországon él. Miért?

A rendszerváltás után jött meghívás a magyar domonkosoktól a lengyel tartomány felé, hogy segítsenek a rend újjáalapításában. Akkor én még kisbaba voltam. Amikor az előjáróink ezt felvetették, megéreztem, hogy ez a meghívás nekem szól. A szentelésem után egy évet töltöttem egy lengyel kolostorban, majd ketten érkezünk Magyarországra 1993-ban Debrecenbe. 22 évet töltöttem ott, ennek nagy részét plébánosként. Emellett Sopronban a novíciusokkal is foglalkoztam, de éltem és dolgoztam Budapesten is.

Néhány hete él Szombathelyen, ami azt is jelenti, hogy Önnel 1950 után visszaköltözik a domonkos rend férfi ága a városba. Mit jelent a visszatérés?

Néhány éve kérte Székely János püspök atya a domonkos rendtartományt, hogy jöjjenek vissza Szombathelyre. Azt is kérte, hogy mielőtt hivatalosan is megtörténik a kolostor átvétele, legyünk jelen a városban. Kb. 1 hónapja vagyok itt. Vannak hívek, akik még emlékeznek a feloszlítás előtt itt élt domonkosokra és nagyon örülnek, hogy visszatérünk. A fiatalok többségében már találkoztak a domonkos nővérekkel, így a rendet már tudják azonosítani. És vannak, akik először látnak az utcán és meglepetéssel néznek rám. De elutasítással nem találkoztam.

Hogy fogadták a Szent Márton Plébánia hívei az Ön érkezését?

Nagy szeretettel fogadtak. Jelenleg besegítek Schauermann János plébános atyának a szentmisék megtartásában, a gyóntatásban. Ezen kívül együtt dolgozok a domonkos nővérekkel, akiknek a felkérésére időnként lelki órákat tartok a szombathelyi Brenner-iskolában. Ami egy újabb kihívás, az az angol nyelvű szentmise, amelyet minden vasárnap tartunk a Szent Márton-templomban. Az itt dolgozó és élő külföldiek számára fontosak ezek a szentmisék. De lelkivezetést is tartok.

A domonkos rendi szerzeteseket, így majd Önt is itt Szombathelyen, fehér habitusukról ismerjük meg. Mit jelképez a fehér szín?

Szent Domonkos idejében a legolcsóbb anyag a gyapjú volt. Ezért ezt az anyagot választotta és fehér, amit nem színeztek. Ha lelki értelemben nézzük, akkor értelmezhetjük úgy is, hogy az igazságot, mint világosságot tükrözní a fehér szín.

Mi a rend sajátos karizmája, ami megkülönbözteti más szerzetesrendektől és a világtól a 21. században?

Ahogy a középkorban, úgy most is az igehirdetés áll működésünk középpontjában van, és persze aktuális ma is. Olyan értelemben, hogy a hitigazságok átadása, értelmezése, magyarázata nagyon fontos. Mi a városokban, az egyetemisták körében vagyunk jelen leginkább, így az igehirdetés is leginkább ebben a közegben válik valóra.

A szombathelyi Szent Márton-templom mellett ma egy lakótelep áll. Ez milyen lehetőséget ad az evangelizációra?

Figyelembe véve a helyi adottságokat, mindenképpen meg kell találni az evangelizáció új formáit. Pl. teológiával vagy családdal: életvédelemmel, családtervezéssel kapcsolatos előadásokat szerveznénk, magyarországi domonkos atyák és nővérek felkérésével. Debrecenben tartottunk Alpha kurzust, Szentlélek szemináriumot, hasonlókat akár itt is szerveznénk. Emellett pl. koncertek is segíthetnek a személyes kapcsolatok kiépítésében az emberekkel, a családokkal. Fontos megtalálni azokat a programokat, eseményeket, lehetőségeket, amik segítenek, hogy összejöjjenek az emberek, és amikről érzik: személyesen nekik szólnak. Persze tudom, hogy a plébánián Szent Márton kultuszát ápolják, sok zarándok érkezik emiatt ide. Természetesen ezt az örökséget visszük tovább, akár úgy is, hogy pl. külföldi vendégeket hívunk meg.

A domonkos rendház működtetése, fenntartása, funkcióval való ellátása óriási feladatot, de egyben lehetőséget is rejt itt Szombathelyen. Működik itt pl. látogatóközpont. Körvonalazódik esetleg, hogy mit lehetne kezdeni az épülettel?

Ez nehéz kérdés, ez még alakulóban van. Mi ifjúsági központot szeretnénk itt létrehozni, kialakítani, megőrizve az eddigi értékeket, a hely kulturális, történelmi jellegét. Ami biztos, hogy a Szakkollégium diákjai költöznek majd ide, az épület egy részében nekik alakítunk ki szállásokat. Működik itt cserkészlet, ami passzol az ifjúsági koncepciónkba. És nem feledkez

hetem meg a látogatóközpontról sem, ami úgy érték.

Sokan még mindig a középkorral azonosítják a szerzeteseket. Templomokban járkálnak fel-alá és imákat mondanak folyamatosan. Az Ön napjai is így telnek?

Egy vidéki plébánián jártam, ahol egy néni megkérdezte: „Maga domonkos szerzetes?” Mondtam neki: „Igen.” Aztán megkérdezte: „És meglehet érinteni?” Szóval az emberekben még egy régi, kicsit elavult kép él a szerzetesekről. Sokan azt gondolják, hogy úgy élünk mint a remeték, bezárva a kolostorba. Ez a mi rendünkkel biztosan nem így van. Szent Domonkos mindig is fontosnak tartotta, hogy az emberek között legyünk, az emberekért. Ezért is vagyunk megszólíthatók, elérhetőek, akár az utcán is, amikor fehér habitusban meglátnak minket az emberek. Én is így teszek, a nyitottság, a kapcsolat az emberekkel fontos számomra. Csak arra figyeljenek, hogy ne hogy egyszer elektromos rollerrel suhanjak el mellettük.

Jacek atya minden vasárnap angol nyelvű szentmisét mutat be

A Szent Márton-templom és a domonkos rendház Szombathelyen

EGYHÁZMEGYEI CSALÁDI LELKINAP

**2022. NOVEMBER 26.
9-16 ÓRA**

SZOMBATHELY

**BOLDOG BRENNER JÁNOS ÁLTALÁNOS
ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM**

Program:

Békességteremtés a családban és kapcsolatainkban -

Varga László kaposvári megyéspüspök előadása

Kérdezz-felelek püspök atyákkal

Kamasz a családban- Hortobágyiné dr. Nagy Ágnes és
Hortobágyi Tibor előadása

Hogy szeressük jól kisiskolás gyermekeinket?- Hortobágyiné
dr. Nagy Ágnes és Hortobágyi Tibor előadása

Szentségimádás

Gyerekeknek, fiataloknak korosztályos programok

Szentmise

A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött!

**További információk és jelentkezés a csalad.martinus.hu oldalon.
Jelentkezési határidő: november 15.**

A résztvevőknek ebédet biztosítunk, süteményfelajánlásokat szívesen fogadunk.

Mindenkit várunk szeretettel!